

ДО
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	654 - 01 - 28
Дата	02 / 03 2016 г.

УВАЖЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

13 18
X

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме законопроект за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси.

Моля законопроектът да бъде предоставен за разглеждане съгласно установения ред.

София.....г.

ВНОСИТЕЛИ:

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси
(обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 30 от 2012 г.; изм., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г. и бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г.)

§ 1. В Глава втора се създава раздел VIII с членове от 61у до 61щ:

„Раздел VIII Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 61у. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по Глава втора, раздел VI на този закон.

(3) Данъчно задължени лица по реда на този раздел са:

1. превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, на които е издадено разрешение за таксиметров превоз на пътници от кмета на съответната община, когато извършват дейността или

2. лицата, извършващи таксиметров превоз на пътници от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

Чл. 61ф. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в граници от 400 лв. до 1000 лв. в срок до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил с който се извършва таксиметров превоз на пътници.

Чл. 61х. (1) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия годишен данък в срок до 31 декември на предходната година в общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници се издава през течение на годината, данъчно задължените лица подават декларацията по ал.1 преди получаване на издаденото разрешение.

(4) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, имащи значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(5) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61ц. (1) Дължимият годишен данък върху таксиметров превоз на пътници се внася на две равни вноски в следните срокове:

1. до 31 декември на предходната година и
2. до 30 юни на годината за която е дължим.

(2) На предплатилите до 31 декември на предходната година целия размер на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници се прави отстъпка 5 на сто.

(3) Данъкът по ал.1 постъпва в приход на съответната общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.61ч. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТТШ} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължим данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТТШ е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл.61ф;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз се прекратява през течение на годината от платеният годишен данък се възстановява недължимо внесенията част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТТШ} = \frac{\text{ПГДТТШ} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъкът върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.“

Чл.61ш. (1) В случаите по чл.61ч, ал.1 данъкът се внася преди получаване на издаденото разрешение.

(2) Когато през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка върху таксиметровия превоз на пътници, размерът на данъка до края на годината се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(3) В случаите, когато е внесен данък, но не е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз, възстановяването на недължимо внесения данък се извършва по писмено искане на данъчно задълженото лице по реда на Данъчно- осигурителния процесуален кодекс.

Чл.61щ. Възстановяване на надвнесен данък по чл.61ч, ал.2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

“

§ 2. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 38:

„38. „Таксиметров превоз на пътници“ е понятие по смисъла на Закона за автомобилните превози.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Министърът на финансите до 31 януари 2017 г. утвърждава образец на декларацията по чл. 61х, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) За 2017 г. Общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметровите превози по глава втора, раздел VIII от Закона за местните данъци и такси до 31 януари 2017 г.

(3) За 2017 г. данъчно задължените лица, които се облагат с данък върху таксиметровите превози по глава втора, раздел VIII от Закона за местните данъци и такси подават декларация по чл. 61х, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси и внасят данъка до 31 март 2017 г.

§ 4. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр.

25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 14 се създава ал. 5:

„(5) Физическите лица, включително едноличните търговци, за доходи от дейност по таксиметров превоз на пътници се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси. За доходите от други дейности, с изключение на случаите по ал. 4, лицата се облагат по реда на този закон.”

2. В чл. 16, ал. 2 след думите „патентен данък” се добавя „и/или данък върху таксиметров превоз на пътници”.

3. В чл. 26, ал. 2 се създава нова т. 3:

„3. които се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси.”

4. В чл. 50, ал. 1, т. 2 след думите „патентен данък” се добавя „и/или данък върху таксиметров превоз на пътници”.

§ 5. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г.), се правят следните допълнения:

1. В чл. 5 се създава ал. 5:

„(5) Дейността на лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 по таксиметров превоз на пътници се облага с данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси. За всички останали дейности тези лица се облагат по реда на този закон.”

§ 6. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70, 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 109 от 2013 г., бр. 11, 60, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 60 и 81 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12, ал. 1 след думата „регистрация“ се поставя запетая и се добавя „или от лица, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка“.

2. В чл. 24:

а) в ал. 1 след думата „превозвачи“ се добавя „или от лица, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Водачът на лек таксиметров автомобил трябва да:

1. притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство от категория В;

2. не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер или за престъпление по транспорта и/или да не е лишен по съдебен или административен ред от правото да управлява моторно превозно средство;

3. няма наложени административни наказания за управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително през последната година;

4. е психологически годен по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата;

5. притежава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил валидно за съответната община, на чиято територия се извършват превозите.”

в) създават се ал. 4 – 7:

„(4) Ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” издава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил на лице, което отговоря на изискванията по ал. 3, т. 1 – 4 и успешно е положило изпит по теми, определени с наредбата по чл. 12а, ал. 5. Удостоверението се издава за срок 5 години.

(5) Изпитът по ал. 4 се провежда от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” по ред и начин, определени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”.

(6) Редът за издаване на удостоверението на водач на лек таксиметров автомобил и за доказване на съответствието с изискванията по ал. 3, т. 1 – 4 се определят с наредбата по чл. 12а, ал. 5.

(7) Ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” отнема със заповед удостоверението на водач на лек таксиметров автомобил, който престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 3, т. 1 – 4. Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

3. В чл. 24а:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Разрешението по ал. 1 се издава на регистриран по реда на този закон превозвач, който е подал заявление за това до кмета на общината, в която извършва дейността си по таксиметров превоз на пътници, и:

1. за таксиметровия автомобил е платен данък върху таксиметров превоз на пътници;

2. таксиметровият автомобил отговаря на изискванията на наредбата по чл. 12а, ал. 5 и за него има издаден знак за периодичен преглед за проверка на техническата изправност.”

б) създава се нова ал. 3:

„(3) В 14-дневен срок от получаването на заявлението кметът на общината издава разрешението по ал. 1 или със заповед отказва издаването му, ако не са налице обстоятелствата по ал. 2, т. 1 или 2.”

в) досегашната ал. 3 става 4 и се изменя така:

„(4) Разрешението по ал. 1 се издава за срок, съвпадащ с периода, за който е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.”

г) създава се нова ал. 5:

„(5) Кметът на общината прекратява със заповед правата, произтичащи от разрешението:

1. по заявление на регистрирания превозвач;
2. при прекратяване на регистрацията на превозвача по реда на този закон;
3. при заличаване на таксиметровия автомобил от регистъра по чл. 12, ал.

2.

д) създава се нова ал. 6:

„(6) Заповедите по ал. 3 и 5 подлежат на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

е) досегашните ал. 4, 5 и 6 стават съответно ал. 7, 8 и 9.

4. В чл. 95:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думите „или с ограничител на скоростта” се заличават;

бб) създава се т. 5:

„5. не е оборудвано с ограничител на скоростта.”

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на водач, който:

1. управлява лек таксиметров автомобил, оборудван с устройство или приспособление, свързано с работата на таксиметровия апарат, което дава възможност за записване и отчитане на неверни данни;

2. не представи на превозвача за ежемесечна заверка пътната книжка за отчитане и контрол на работата на лекия таксиметров автомобил.”

5. В §1 от допълнителните разпоредби в т. 26 думите „пет места“ се заменят със „седем места, включително мястото на водача“.

§ 7. (1) Разрешенията за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени по реда на Закона за автомобилните превози до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичане на срока, за който са издадени, но не по-късно от 31 декември 2017 година.“

(2) Удостоверенията на водачите на леки таксиметрови автомобили, издадени по реда на наредбата по чл. 12а, ал. 5 до влизането в сила на този закон, запазват действието си до 31 декември 2017 година.

§ 8. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 година.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към проекта на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

В Закона за местните данъци и такси се предлага въвеждането на нов алтернативен данък с който да се облага дейността по извършване на таксиметров превоз на пътници. За всички останали дейности осъществявани от данъчно задължените лица облагането ще бъде по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Измененията предвиждат като данъчно задължени лица превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, на които е издадено разрешение за таксиметров превоз на пътници от кмета на съответната община, когато извършват дейността или лицата, извършващи таксиметров превоз на пътници от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

Предлагат се граници на годишният размер на данъка върху таксиметровия превоз на пътници, като конкретният размер на данъка ще се определя с наредба от общинският съвет на общината, на територията на която ще се извършва таксиметровия превоз на пътници. Данъкът върху таксиметров превоз на пътници ще се дължи за всеки отделен автомобил с който ще се извършва таксиметров превоз на пътници.

Данъкът върху таксиметровия превоз на пътници ще се декларира до 31 декември на предходната година и ще се внася на две равни вноски в следните срокове – до 31 декември на предходната година и до 30 юни на годината, за която е дължим в общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

На предплатилите до 31 декември на предходната година целия размер на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници ще се прави отстъпка 5 на сто.

Предвижда се и специфичен ред за деклариране и внасяне на данъка при започване на дейността през течение на годината, както и възможност за възстановяване на надвнесен данък в резултат на прекратяване на дейността през годината за която е внесен пълният размер на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници.

Данъчното облагане на таксиметровият превоз на пътници е свързано с разрешението за извършване на тази дейност, поради което са предвидени промени и в Закона за автомобилните превози.

Определят се изискванията към водачите на леки таксиметрови автомобили. Предлага се водачите да не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер или за престъпление по транспорта и/или да не са лишени по съдебен или административен ред от правото да управляват моторно превозно

средство. Също така да нямат наложени административни наказания за управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, да са психологически годни по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата и да притежават удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил. Така посочените изисквания имат за цел да се подобри качеството на таксиметровите превози, да се гарантират сигурността и безопасността на пътниците и на другите участници в движението.

Друга промяна в Закона за автомобилните превози е свързана със срока на действие на разрешението за таксиметров превоз на пътници издавано от съответната община, който става задължително едногодишен. Разписани са и основанията за отказ за издаване на разрешение и за прекратяване на правата, произтичащи от разрешението, тъй като в момента тези правила не са уредени в закона.

Предвиден е преходен период по отношение на издадените до влизането в сила на предложените разпоредби разрешения за таксиметров превоз на пътници. Издадените разрешения ще запазят действието си за срока за който са издадени, но същият не може да бъде по дълъг от 31 декември 2017 година. Същият преходен период е предвиден и по отношение на удостоверенията на водачите на леки таксиметрови автомобили.

ВНОСИТЕЛИ: